

Sygn. akt II Cz 800/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Grzesik (spr.)

SO Sławomir Krajewski

SO Agnieszka Bednarek - Moraś

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko Bankowi (...) spółce akcyjnej w W.

o zwolnienie spod egzekucji

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 20 marca 2013 r. w przedmiocie stwierdzenia niewłaściwości, sygn. akt VI C 130/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Myśliborzu stwierdził swoją niewłaściwość w sprawie i przekazał ją Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim do rozpoznania i orzekania jako miejscowo i rzeczowo właściwemu.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że postępowanie egzekucyjne, którego pozew dotyczy toczy się obecnie przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim. Sąd odwołał się do treści art. 758 kpc oraz art. 200 § 1 kpc.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 843 § 1 w zw. z art. 844 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że miejsce prowadzenia postępowania egzekucyjnego znajduje się w S. z uwagi na to, że postępowanie to prowadzi Komornik przy tym Sądzie, podczas gdy miejsce prowadzenia egzekucji nie wyznacza siedziba Komornika, które je prowadzi lecz przepisy kodeksu postępowania cywilnego w odniesieniu do konkretnego przedmiotu, w stosunku do którego egzekucja została skierowana. W przedmiotowej sprawie przedmiotem zajęcia pozostaje ruchomość, zatem miejscem prowadzenia egzekucji w oparciu o art. 844 § 1 k.p.c. pozostaje miejsce, w którym owa ruchomość się znajduje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestię właściwości Sądu do rozpoznania powództwa przeciwegzekucyjnego reguluje przepis art. 843 § 1 k.p.c., zgodnie z którym powództwo takie wytacza się przed sąd rzeczowo właściwy, w którego okręgu prowadzi się egzekucję.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy egzekucja prowadzona jest, zgodnie ze skutecznym od daty wydania postanowieniem z dnia 15 października 2012 r., przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K.. Pozew w niniejszej sprawie wniesiony został w dniu 18 października 2012 r. a zatem przyjąć należało, że na dzień jego wniesienia egzekucja prowadzona była przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim.

Zdaniem Sądu Okręgowego, przez „sąd, w którego okręgu prowadzi się egzekucję” należy rozumieć sąd, w którego okręgu siedzibą ma organ egzekucyjny prowadzący egzekucję. Miejsce prowadzenia egzekucji nie wyznacza natomiast miejsce położenia majątku, co do którego skierowana została egzekucja. Miejsce położenia majątku dłużnika pozostaje w takim wypadku bez znaczenia. Gdyby ustawodawca chciał uzależnić właściwość sądu, od miejsca położenia rzeczy, uczyniłby to w sposób wyraźny, stanowiąc, że właściwy jest sąd, w którego okręgu znajduje się przedmiot, którego wyłączenia spod egzekucji domaga się osoba trzecia. Pogląd ten znajduje uzasadnienie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2003 r. wydanej w sprawie III CZP 89/02, w której zostało wskazane, że w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, o wyznaczeniu organu egzekucyjnego do łącznego dalszego prowadzenia egzekucji rozstrzyga sąd rejonowy, w którego okręgu znajduje się siedziba komornika lub administracyjnego organu egzekucyjnego, który pierwszy wszczął egzekucję (art. 773 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). Art. 773 § 1 kpc i art. 843 § 1 kpc posługują się zbliżonymi pojęciami, a zatem należy uznać aktualność wywodów Sądu Najwyższego również co do właściwości sądu przy powództwach przeciwegzekucyjnych.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.